



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap XL. Iosaphat Barlaami corpus humo condit: atq[ue] in religiosa
exercitatione perseuerans moritur, ac iuxta eum sepelitur. Postea Indiæ
Rex eorum corpora in regnum suum honorificentissimè ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

Hac precatione habita, cum paterno affectu Iosaphatum complexus, atque oculo sancto exosculatus fuisset, ac sese Crucis signo muniisset, pedesque extulisset, ingenti lætitia perfusus, non secus ac si amici quidam accessissent, ad beatum iter, atque ad recipienda beatæ illius vitæ præmia profectus est, senex plane, ac spiritualium dierum plenus.

IOSAPHAT BARLAAMI COR-
pus humo condit: atque in religiosa exerci-
satione perseverans moritur, ac iuxta eum
sepelitur. Postea India Rex eorum cor-
pora in regnum suum honorifi-
centissime trans-
fert.

CAPVT XL.

IOSAPHAT autem summa cum
 veneratione atque eiulatu patrem cõ-
 plexus, lacrimisque abluto ipsius cor-
 pore, atque aspero illo cilicio, quod ab
 eo in aula acceperat, inuoluto, consue-
 tos psalmos recitat, per totum diem ac
 totam noctem simul & canens, & pre-
 riosum beati viri corpus lacrimis ri-
 gans. Postridie autem effosso iuxta spe-
 luncam sepulchro, ac sacro corpore re-
 ueren-

*Ecce quomodo
 ad Iosaphas
 super corpus
 defuncti
 Psalmos re-
 citabat, &
 per totum
 diem ad no-
 ctem canens.*

bat, qui
Christianus
mos est.
Orat. Iosa-
phat ad
Deum.
Psal. 26.

uerenter admodum gestato, spirituale
patrem egregius & charissimus filius
inhumavit, ardentiusq; animo inflam-
matus, atque ad orationem seipsum,
quàm maxime contendens, his verbis
usus est.

Domine Deus meus exaudi orationem
meam, qua clamavi ad te, miserere mei, &
exaudi me, quoniam te ex animo quero,
exquisiuit te anima mea, ne auertas faciè
tuâ à me, & ne declines in ira à seruo tuo.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neq;
despicias me Deus salutaris meus. Quoniã
pater meus, & mater mea dereliquerunt
me: tu autem Domine assumpsisti me.
Legem pone mihi Domine in via tua: &
dirige me in semitam rectam propter inimi-
cos meos. Ne tradideris me in manus tri-
bulantium me: quoniam in te proiectus
sum ex utero. De ventre matris mea Deus
meus es tu: ne discesseris à me. Quoniã præ-

Psal. 21.

Psal. 73.
Per famulũ
tui Barlaã
preces ac
supplicatio-
nes me ser-
ua: Ergo
sancti post
mortẽ orant

ter te non est mihi adiutor. En in mi-
serationum tuarum abyssu spem anima
mea defixi. Vitam meam gubernas, qui
res omnes conditas sapientiæ prou-
dentia, omni sermone præstantiori,
moderaris. Et notam fac mihi viam,
in qua ambulem: atque vt bonus ac
benignus Deus, per famuli tui Barla-
am preces ac supplicationes me serua:
quoniam

quoniam tu Deus meus es, ac te glori- *Et interce-*
fico, Patrem, & Filium, & Spiritum san- *dunt pro*
ctum, in sæcula, Amen. *nobis.*

Hac oratione perfunctus, iuxta se-
pulchrum flens consedit, ac sedens ob-
dormiuit. Atque formidandos illos vi-
ros, quos prius conspexerat, ad se veni-
entes, seq; ad maximum illum & admi-
randum campum ducentes, atq; in illu-
strissimam illam ac splendidissimam ci-
uitatem introducentes, intueri sibi vi-
sus est. Cum autem ipse portam ingre-
deretur, alij ipsi obuiam fuerunt, ingen-
ti lumine perfusi, coronasque eiusmodi
pulchritudine collucentes, quæ nulla
oratione exprimi possit, & quales nun-
quam mortales oculi cõspexerunt, ma-
nibus tenentes. Percontante autem Io-
saphat, cuiusnam essent splendidissimæ
illæ coronæ quas perspiceret.

Tua quidẽ una est (respõderunt illi) *Corona filii.*
tibi ob multas eas animas, quibus salu-
tẽ attulisti, confecta: nũc verò, ob reli-
giosæ vitæ exercitationẽ, cui das operã,
studiosius & accuratius adornata: si qui-
dem strenuo animo eam ad extremum
vsq; peragraris. Altera autem tua quo- *Alterã pa-*
que ipsa est: verum Patri tuo, qui ab *tris.*
improba viuendi ratione opera tua de-
flexit, sinceroque animo respuit, ac se-
scad

se ad Dominum conuertit, eam pre-
beas oportet. Iosaphat autem eam rem
moleste ferre videbatur, Et qui fieri po-
test (inquebat) vt Pater meus vnus dū-
taxat pœnitentiæ gratia, paria mihi, qui
tot ac tantos labores exantlaui, benefi-
cia consequatur.

Hæc vt dixit, Barlaamum confestim
sibi videre visus est, velut probris se inle-
stantem, ac dicentem: Hi sunt, ô Iosa-
phat, sermones mei, quos quondam ad
te habui: nimirum fore, vt cum ad in-
gentes opes peruenisses, non iam libe-
ralis ac profusus esses. Ac tu ob id ver-
bum ancipiti animo eras. Nunc autem
quonam pacto parem tibi honore Pa-
trem esse moleste tulisti, ac non potius
hoc nomine lætitiâ animo concepisti,
quoniam multæ tuæ pro eo fusæ preces
exauditæ sunt? Iosaphat autem pro eo
ac solebat, ad eum dixit: Ignosce pater,
ignosce. Vbi nam autem habites, fac in-
telligam. Tum Barlaam: In hac pulcher-
rîma atque ingenti ciuitate domicilium
naetus sum, in medio vrbis vico, immē-
so lumine coruscanti. Rursum autē Iosa-
phat sibi cū eo agere videbatur, vt ab eo
in ipsius tabernaculum abduceretur, co-
mittereque hospitio exciperetur. Ille au-
tem

tem nondum tempus adesse respondit, ut ad illa tabernacula veniret, quippe qui corporis sarcina adhuc premeretur. Quod si forti animo, inquit, in sancto vitæ genere, velut tibi mandavi, perstiteris, aliquanto post venies, atq; eadem tabernacula & eandem lætitiâ ac gloriâ consequeris, mecumque in sempiternum eris. Experrectus autem Iosaphat, animum illa luce atque omni sermonis facultate sublimiori gloria perfusum adhuc habebat: ac multa cum admiratione, ad grati animi significatiōnem Deum laudibus efferebat.

Manfit autem ad extremum vsq; verè angelicam in terra vitam ducens, ac duriori religiosæ exercitationis genere *Iosaphat 25.* post senis discessum vtens. Nam cum *annorum* anno ætatis vicesimo quinto regnum *regnum* terrenum reliquisset, monasticæq; vitæ *deposuit.* certamen subiisset, quinq; & triginta annos in vastissima ea solitudine, perinde ac si nulla carnis parte constaret, humana *35. annis* conditione sublimiorem vitam egit: *in Erema* sic nempe vt multas quidem hominum *vixit.* animas à pestifero serpente prius abstraxerit, Deoque integras & incolumes seruauerit, eaque in re Apostolicam gratiam consecutus sit, animique etiam inductione martyr extiterit, ac

V

Christum

Christum in regum ac tyrannorum oculis & aspectu fidenti animo confessus sit, vocalissimumque ipsius maiestatis præconem sese præbuerit: multosque; rursus prauos spiritus in solitudine profligavit, omnesque; Christi vi ac potentia superavit, cœlestisque; beneficij atque gratiæ vberimè particeps factus sit. Vnde etiam animi oculum ab omni terrena caligine purum habebat, ac futura tanquam præsentia prospiciebat, Christumque ipsi rerum omnium instar erat. Christum expetebat, Christum non tecus ac præsentem cernebat, Christi pulchritudinem nunquam non inuebatur: iuxta illud Prophetæ, *Provi-*

Psal. 15.

debam Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi ne commouear. At rursus: Adhæsit anima

Psal. 26

mea post te: me suscepit dextera tua. Etenim re vera ipsius anima post Christum adhæsit firmissimo nexu ipsi copulata. Neque enim ab admiranda illa operatione descinit: nec religiosę suę exercitationis regulam immutauit. Quin potius ab initio ad finem usque, atque ab incunte ætate usque ad tam provecctam ætatem eandem animi alacritatem retinuit: imò, ut rectius loquat, ad incrementum quotidie virtutem pro-

cessit, ac puriorem diuino beneficio
contemplationem consecutus est.

Deniq; cū ad hunc modū vixisset, &
vsque adeo dignam vocatione sua o-
peram, ei à quo vocatus fuerat, reddi-
disset, mundumque sibi ipsi ac se ipsum
mundo crucifixisset, ad Deum pacis in
pace migrat, atque ad Dominum, cu- *Mors Iosa-*
ius perpetua cupiditas eum tenuerat, *phat.*
proficiscitur, vultuique Domini purè
ac sine vllius rei interpositu apparet,
eaque iam ipsi præparata gloriæ coro-
na coronatur, idq; diuinitus consequi-
tur, vt Christum cernat, cum Christo
sit, Christi pulchritudine perpetuò ex-
ultet, in cuius manus commendata a-
nima, ad viuorum regionem transijt, *Psal. 41.*
vbi epulantium sonus, vbi latantium
habitatio est.

Præclarum autem ipsius corpus vir
quidam sanctus, qui non longe ab eo
habitabat, quiq; iter ipsi ad Barlaamum
prius commonstrarat, diuino quodam
admonitu, ea ipsa hora, qua morte fun-
ctus est, affuit, eo sacrosanctis cātibus
ornato, profusisq; lachrimis, quæ ipsius
erga Iosaphat amoris indices essent, a-
lijsq; omnibus rebus, quæ apud Chri-
stianos in more atque instituto posita
sunt, confectis atq; absolutis, in patris

Barlaami monumento cum condidit. Par siquidem erat, ut quorum animae in perpetuum simul futurae erant, eorum etiam corpora coniungerentur.

Cuiusdam autem formidandi viri, qui id in somnis serio imperabat, monachus ille qui ipsum funere extulerat, obtemperans, in Indiae regnum se confert, Regemque Barachiam conueniens de omnibus Iosaphati rebus certior ipsum facit. Ille autem nulla interposita mora cum ingenti populi multitudine iter init, atque ad speluncam tandem peruenit, ac sepulchrum inruetur, illicque calentissimis lacrimis fufis integumentum tollit, cernitque Barlaamum & Iosaphat membra composito habitu sita habentes, corporaque nihil a pristino colore immutata, verum integra & prorsus incolumia, vna cum indumentis. Haec igitur sacra sanctarum animarum tabernacula, suauissimum odorem emittentia, nec foedi quicquam exhibentia, preclaris localis imposita. Rex in patriam suam transfert.

Ut autem ea res ad plebis aures peruenit, innumerabilis multitudo ex omnibus urbibus ac finitimis locis ad beatorum illorum corporum conspectum & adorationem confluit. Vbi etiam sacrosanctis

*Quia san-
ctorum cor-
pora habi-
tacula sunt
re Spiritus
S. ideoque
non foeto-
rem, sed o-
dorem emit-
tebant: quia
rex Bara-
chias locu-
lis imposi-
ta in patriam
suam trans-
fert.*

cro sanctis hymnis eorū causa decan- *Ecce cum*
 tatis, copiosisq; lampadibus accensis, *quanto hi-*
 aptè illic quispiā ac perquam accom- *vere susci-*
 modatè dixisset, Lumina circa luminis *piūtur san-*
 filios & hæredes. Luculenter autem si- *ctorum cor-*
 mul ac magnificè in ea Ecclesia, quæ ab *pora cum*
 ipsis fundamentis à Iosaphat extructa *hymnis &*
 fuerat, eorū corpora cōdita sunt. Mul- *lampadibus*
 ta porrò miracula, morborūq; depul- *accensis.*
 siones, tum in corporum trāsuectione, *Multa mi-*
 tum in eorum inhumatione, tum etiā *racula San-*
 posteris tēporibus, Dominus per pios *ctorum, in*
 famulos suos effecit. Viditque Rex, ac *translatione*
 vulg^o omne, virtutes eas, quæ per ipsos *& deposito-*
 edebantur. Ac pleriq; è finitimis natio- *ne eorum,*
 nibus infidelitatis ac ignorationis Dei *nec non ad*
 morbo laborantes, per ea signa, quæ in *illorum se-*
 monumento fiebant, ad fidem accesserunt. *pulchra pu-*
 Atq; omnes, qui ipsius Iosaphat *erata ad co-*
 vitam ad Angelorum imitationem ex- *fessionem*
 pressam, atq; à teneris vnguibus arden- *hæreticorū.*
 tem ipsius erga Deum amorem cernen-
 tes atq; audientes, admiratione corri-
 piebantur, Deū in omnibus celebran-
 tes, qui se amantibus opem & auxilium
 nunquam ferre desinit, eosq; amplissi-
 mis beneficijs remuneratur.

Hic præsentis libri finis est, quæ pro
 mea virili conscripsi, quemadmodum
 à præclaris viris, qui mihi hæc haud fal-

462 BARLAAM ET IOSAPHAT
sò tradiderunt, accepi. Vtinam autem
vos, qui hanc animis vtilem historiam
legitis, atque auditis, ad eorum partem
asciscamini, qui Deo vitæ suæ rationes
probauerunt, per orationes & interces-
siones beatorum virorum Barlaam &
Iosaphat, de quibus hæc historia con-
texta est in Christo Iesu Domino no-
stro, quem decet honor, imperium, ma-
iestas, & magnificentia, cum Patre &
Spiritu sancto, nunc & semper in
sæcula sæculorum.

Amen.

FINIS.

*Hæc historia cum sit Catholica, elegans &
multum utilis non absq; singulari
fructu edetur in lucem. Datum 27.
Ianuarii 1593. Ita testor.*

Michael Hetsroey
Bruegelius Censor
Librorum.

INDEX